

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot
Eisleben**

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande processie ende versoeninghe des Vaders met het beelt des Cruys.
Dat XXXI. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

tot hein nemende/ als eenen goederhande meester sijnen teeren discipel in sijnen schoot/ heeft haer als door dyp letteren voorghehouden dyp dingen die haer tot de lijsaemheyt behoorden moet te geuen/ segghende voor het eerste/ ouerlegt met wat een ghemeynsaemheyt dat eenen Coninck bemerkt eenen die hein bouen ander alder gelijckste is. Ende daer door rekent hoe dat myn liefde tot v wascht als ghy om mynent wille kijdt sulcken schamperheydt als ik geleden hebbe. Tot het tweede heeft hy geseyt/ ouerdencht in wat een eerweerdicheydt dat hy gehouden wort/van alle de huysgenoeten die alderbrijste ende aldergelijcke is met den Coninck. Ende daer na rekent wat een glorie dat v inden hemel gereet gemaect wort voor de lijsaemheyt. Tot het derde heeft hy geseyt. Ouerdencht wat een vertroostinge dat brengt aen den eenen vrient het versoetende medelijden banden anderen sijnen ghetrouwsten vriend/ ende rekent daer aen met wat een ouersoeten vriendelijcheydt ich seluer v vertroosten sal inden hemel / oock voor de minste gepeyzen die v hier beswaren.

Vande processie ende versoeninghe des Vaders
met het beelt des Cruys.

DAT XXXI. CAPITTEL.

Aller eer processie gehouden wert die ghestelt was voor den noot des weers/ende soomen het beelt des Cruys voor droegh als die vant Convent wederom inden choor quainen soo heestse den Bone Godts iupt dat heelt gehoozt/dat hy sepde; Hies ic come mit myn heyz om

Dielijtsae
zijn die
zijna Chri
ste eelijs.

om door v te bidden Godt mynen Vader/ in die gedaente daer ich het menschelycke geslachte mede hebbē versoent. Woer welke woorden sy gewaer is gheworden dat Godt den hemelschen Vader met sulcken goedertierenste verzoeninge gestilt was/ al oft alle de menschelycke schult hondertmael bouen alle verdiensten hadde verbetert gewest/ waer ouer ooc scheen Godt den Vader het veelt vant voors. Crux inde wolkēn te verheffen mit dese woorden. Dit sal een teeken zijn des verbonts tusschen my ende de aerde.

Item/ op eenen anderen tijt als de onghetemperthept des lochts het volck te seer queldē / ende sy onder andete de berinherticheydt Godts dickwils aenriep/ noch geen en vone/ heeftse ten lesten tot den Heere geseyt. Ende hoe sondy goedertierenste beininder de begheerten van so vele/ so lange ophouwen/ daer ich noch rans onweerdige betrout hebbē in v goedertierenhept/ dat ich v berinherticheydt alleen tot noch grooter dingen soude connen beweghen. Ende de Heere. Ten soude niet te verwonderen sijn/ dat den Vader soude toe laten dat sijnen Soon verduerten soude van hem eenen pen- ninck te eysschen/ als sy tot elcken eysch hem soude moghen ter syden leggen hondert mercken/ so oock en laet het v niet verwonderen/ al stelle ict vpt v in dese sake te verhoozen. Want so dickwils als ghy lieben my daer voor biddt/ ia oock met de minste woorden ende gepeysen/ soo dickwils stelle ict ter syden voor v van het ewich goet verre bouen hondert mercken.

De begees
te die az
verhoort
en vvort
is meerder
als die ver
hoort
vvordt.

Vande